

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Epistola Maximi Ad Siricivm Papam. Siricius papa a Maximo catholicae fidei confessionem literis postulauerat; quibus ipse respondet, se & catholicam fidem profiteri, & sibi esse propositum, vt ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

EPISTOLA MAXIMI

AD SIRICIVM PAPAM.

Siricius papa a Maximo catholicæ fidei confessionem literis postulauerat; quibus ipse respondet, se & catholicam fidem profiteri, & sibi esse propositum, vt orthodoxa fides illæsa & inuiolabilis perseueret. De Agricii etiam cuiusdam presbyteri ordinatione, & de Manichæorum sceleribus agit.

Victor Maximus perpetuus triumphator Augustus domino vere sancto apostolico viro Siricio salutem.

ACCEPIMVS literas sanctitatis tuæ, quæ nobis fuere Agratissimæ, quæque plane & nomini sacerdotis, & dignitati vrbis splendidissimæ conuenirent. Fidei vero catholicæ, de qua clementiam nostram consulere voluisti, quo maius circa me & speciale iudicium diuinitatis experior, hoc me confiteor curam habere maiorem, qui videlicet ad imperium ab ipso statim salutari fonte conscenderim, & cui in omnibus semper conatibus atque successibus Deus fautor affuerit, cuiusque hodie, & vt spero perpetuo protector & custos esse dignetur, pater carissime. Ceterum de Agricio, quem indebite ad presbyterii gradum conscendisse commemoras, quid religioni nostræ catholicæ possum præstare reuerentius, quam vt de hoc ipso, cuiuscemodi esse videatur, catholici iudicent sacerdotes? Quorum conuentum ex opportunitate omnium, vel qui intra Gallias, vel qui intra quinque provincias commorantur, in qua elegerint vrbe, constituam, vt iisdem residentibus & cognoscentibus, quid habeat consuetudo, quid legis sit, iudicetur. Hæc enim quæ libris sunt asserenda, & maiorum nostrorum religiosissimis constitutis, ipsi possunt melius astruere, qui norunt. Ceterum id nobis animi & voluntatis esse profiteamur, vt fides catholica, procul omni dissensione submota, concordantibus vniuersis sacerdotibus, & vnanimiter Deo feruentibus, illæsa & inuiolabilis perseueret. Nam noster aduentus ita inquinata aliqua, & sceleratorum labe polluta apprehendit & reperit, vt nisi nostra prouisio atque

Judicium
de presbyteris
ad sacerdotes
spectat.

Locus provincialis
Concilii ab
episcopis
eligendus.

medicina, quæ ex Dei summi timore veniebat, his opem celeriter attulisset, ingens profecto diuulsio atque perditio fuisset exorta, & vix sananda postea vitia concreuissent. Ceterum quid adhuc proxime proditum sit Manichæos sceleris admittere, non argumentis, neque suspicionibus dubiis vel incertis, sed ipsorum confessione inter iudicia prolatis, malo quod ex gestis ipsis tua sanctitas, quam ex nostro ore cognoscat: quia huiusmodi non modo factu turpia, verum etiam fœda dictu, proloqui sine rubore non possumus. *Manu imperatoris*: Diuinitas te feruet per multos annos.

EPISTOLA MAXIMI
AD VALENTINIANVM AVGVSTVM.

Valentinianus iunior Augustus, Iustina matre, quæ Ariana hæresi erat addicta, instigante, Mediolani sanctum Ambrosium, & ceteros catholicos acriter insectabatur: qua re cognita Maximus Valentinianum hortatur, ut paternam imitatus religionem, a vi ecclesiis & sacerdotibus inferenda abstineat.

S. Ambr.
in oratione
de basilicis
non traden-
dis, & in ep.
ad Marcellā
sororem li.
5. epist. 3.
Ruhn. lib.
2. cap. 16. &
Theod. lib.
5. cap. 14.
Ex veteri
lib. bibl.
Vaticana.

NISI clementiæ nostræ circa serenitatem tuam fides simplex esset, & gratia plena concordiæ, confido etiam, quod commoda rationibus meis esse possent hæc, quæ nunc agi dicuntur in partibus tranquillitatis tuæ, catholiciæ legis turbatio atque conuulsio. Quid enim tam optandum possit esse ei, si quis esset inimicus, quam aduersus ecclesias Dei, hoc est, aduersus Deum ipsum, & aliqua moliri, & ubi error excusabilis non est, ibi velle peccare? Sed quoniam serenitati nostræ & in Deum religio maior, quam violari etiam ab inimicissimo quoque non optabile nobis arbitramur, & circa serenissimā iuuentutem tuam tam arcta nostri cura, tam sedula est, ut recte facta magis nos sua, quam errata delectent: idcirco perennitatem tuam credidimus commonendam, ut introspecta ratione nominis summi, & maiestatis ipsius considerata potentia, quid agere debeas, solida mente perpendas. Audiui enim (nam fama non patitur occultari, præsertim quod agatur in populos) nouis clementiæ tuæ edictis ecclesiis catholi-

Ut religio
ne ab inimi-
cis quidem
violetur, o-
ptare debet
bonus prin-
ceps.